

III. Genoptagelsen af sikkerhedsrådets drøftelser.

Da den af generalforsamlingen vedtagne resolution 2793 (XXVI) forblev uden virkning, og krigshandlingerne på det indiske subkontinent fortsat tog til i styrke og omfang, besluttede USA den 12. december 1971 at anmode om øjeblikkelig indkaldelse af sikkerhedsrådet til hastemøde.

Sikkerhedsrådet holdt herefter næsten kontinuerligt møder og gennemførte intensive konsultationer i og udenfor rådet, uden at det lykkedes at nå frem til en tekst, som var acceptabel for parterne, og som kunne vedtages i rådet, førend Indiens militære sejr og våbenhvilens indførelse var en realitet.

Straks ved mødets begyndelse den 12. december 1971 fremlagde USA et resolutionsforslag, der substantielt svarede til den af generalforsamlingen vedtagne resolution. Forslaget blev med en enkelt ændring bragt til afstemning den 13. december 1971, hvor det blev forkastet med 11 stemmer for, 2 (Sovjetunionen og Polen) imod, medens 2 lande (Storbritannien og Frankrig) afstod.

I de efterfølgende dage blev der introduceret yderligere 7 resolutionsforslag, herunder et fransk-britisk kompromisforslag, som imidlertid ikke blev bragt til afstemning, da det på forhånd stod klart, at ingen af forslagene havde udsigt til at blive vedtaget.

Først den 21. december 1971 lykkedes det endelig rådet efter langvarige konsultationer at få vedtaget en resolution, som var acceptabel også for Indien og Pakistan. Forslaget,

der blev fremlagt af Argentina, Burundi, Japan, Nicaragua, Sierra Leone og Somalia blev vedtaget med 13 stemmer for, medens 2 (Sovjetunionen og Polen) afstod.

I den vedtagne resolution 307 (1971) krævede sikkerhedsrådet, at en varig våbenhvile og ophør af fjendtlighederne i alle konfliktområder strengt overholdtes og forblev i kraft, indtil tilbagetrækning fandt sted så snart som muligt af alle væbnede styrker til deres respektive territorier og til positioner, som fuldt ud respekterede våbenstillandslinien i Jammu og Kashmir, opfordrede alle medlemsstater til at afstå fra enhver handling, som kunne forværre situationen på subkontinentet eller udsætte den internationale fred for fare, opfordrede alle involverede til at træffe alle forholdsregler, som var nødvendige til at bevare menneskeliv, og til at overholde Geneve-konventionerne af 1949, opfordrede til international bistand til at lette flygtningenes lidelser og rehabilitering og deres tilbagevenden til deres hjem, og bemyndigede generalsekretæren til om nødvendigt at udpege en særlig repræsentant med henblik på løsningen af de humanitære problemer.

IV. Generalforsamlingens afslutning af sagen.

Den 22. december 1971 besluttede plenarforsamlingen at betragte generalforsamlingens behandling af situationen på subkontinentet som afsluttet efter sikkerhedsrådets vedtagelse af resolution 307 (1971).

VII. 1. udvalg: Politiske og sikkerhedsspørgsmål.

1. udvalg valgte R.K. Ramphul (Mauritius) til næstformand og Giovanni Migliuolo (Italien) til rapportør.

Plenarforsamlingen tildelte udvalget følgende dagsordenspunkter:

- 27.** Almindelig og fuldstændig nedrustning.
28. Spørgsmålet om kemiske og bakteriologiske (biologiske) våben.

29. Den påtrængende nødvendighed af at standse nukleare og termonukleare forsøg.

30. Oprettelse inden for rammerne af Den internationale Atomenergiorganisation af et internationalt serviceorgan for nukleare eksplosioner med fredelige formål under behørig international kontrol.